

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

7. ÚNORA 2015

5/XX

Úhel pohledu

3

Hodnocení plenárních
projevů

5

Soft skills: O návrzích
a lidech

11

Když je v ráji blbá nálada

foto: Ondřej Trhón

Česká republika má za sebou vůbec nejúspěšnějších pětadvacet let své historie. Ještě nikdy jsme nebyli tak dlouho tak svobodní a bohatí. Ještě nikdy jsme neměli tolik důvodů k optimismu. Přesto máme už zase blbou náladu.

Píšu České republice čtvrtstoletí vysvědčení a jde mi to ztuha. Horko těžko smolím vypovídající analýzu proměn naší

společnosti; hodnotím koneckonců zemi, co má na svém narozeninovém dortu jen o pár svíček víc než já. Snažím se vystihnout, jak jsme se změnili, a strašáka doby minulé přitom poznávám jen stále rozostřenějšíma očima druhých. Když neobratně rozebírám česká dobrodružství uplynulých pětadvaceti let, vyprávím zároveň svůj vlastní příběh, a tak nemůžu být objektivní. A vlastně ani nechci. Jsem totiž přesvědčena, že když jsem se před dvěma desetiletími narodila právě tady, vyhrála jsem svou největší životní loterii.

Když naslouchám relativizaci polistopadových úspěchů, napadá mě, že Česká republika tak, jak ji znám já, musí být nutně státem alternativní reality. Výmluvné titulky tuzemských deníků i ublížené občanské povzdechy hovoří o docela jiném státu na jiném kontinentu v jiném století. Já vyrůstala v zemi, která na deziluzi nemá sebemenší nárok – objektivně totiž právě sespala vůbec nejúspěšnější kapitulu své historie.

pokračování na str. 4

Meteorologie dobra a zla

Bohatým brát a chudým také. To je, oč tu běží. Homo economicus, je jím každý z nás. Chamtivý, hamižný, hrabivý. Jen si naplnit vlastní kapsy. Díkybohu se tu nad námi vznáší jakási neviditelná ruka trhu, která jednotlivá individuální sobectví promění v obecné blaho. Magická věc. Avšak počkat, tady něco nesedí, říká si možná ctěný čtenář. Najdou se přeci i tací, jež do této škatulky nespádají. Tací, kteří své zájmy obětují ve prospěch druhých. Potížisté. Nepřízpůsobiví. Proč? Protože se nehodí do systému. Ekonomického modelu. V něm jednoduše neexistují, jinak by nefungoval. To je princip ekonomie snažící

se zachytit realitu pomocí zjednodušujících předpokladů. Asi jako když na obě strany rovnice dosadíte stejné číslo a radujete se, že vyšla. Na základě modelů nám pak učený ekonom vysvětluje, že ekonomika příští rok poroste. Pakliže nebude klesat. To záleží. A v hlavě vyvstávají podobné pocity, jako když s deštěm v ruce vzpomínáte na včerejší slunečnou předpověď. Ale televizní rosničky se u oné predikce alespoň usmívají.

Ač to tak zatím nevypadá, tento sloupek pojednává o tom, proč jít studovat ekonomii.

Obor jevíci se býti ve slepé uličce, zaslepen vlastní důležitostí hrdě

mířící vstříc zdi. Obor bez známek sebereflexe, přespříliš zahleděný do svého matematického já. Tak proč se mu tedy věnovat? Protože je a bude co objevovat! Ať již cesta k pravdě vede skrze Sedláčkův rozbor Eposu o Gilgamešovi, či sofistikovanější modely, jedno zůstává jisté. Je nutné vymanit se z proudu řeky, vystoupit na břeh a rozhlédnout se, kam dál. A vy můžete být u toho.

Nehledě na to, že již dnes ekonomie dokáže vyprodukovat zajímavá zjištění. A nebudeme se zde pouze o obligátním růstu HDP nebo zaměstnanosti. Pomocí dat a kvalitně sestaveného ekonometrického modelu je možné zjistit, jak by zavedení škol-

ních uniforem zvýšilo vzdělanost v Ugandě či jak je počet získaných medailí dané země na olympiádě odvislý od počtu hodin tělocviku na základních školách. Obecně analýza obrovského množství nestrukturovaných dat digitálního světa vznikajících každou vteřinu bude fenoménem tohoto století, jenž naprosto změní náhled na fungování naší společnosti. Stále váháte s podáním přihlášky? Prostě to udělejte!

JIŘÍ BRADA

Autorem je student Institutu ekonomických studií FSV UK.

Vojtěch Bahenský

zástupce hlavního koordinátora

Vážení delegáti,

dnešním dnem se všichni rozloučíme s přípravnou částí XX. ročníku Pražského studentského summitu. Čeká vás poslední dopolední část s debatou na podnětné téma a poslední semináře. Poslední přednášky, hosté a nácviky jednání i konkrétních dovedností v orgánech a modelech. Užijte si otevřeně uvolněné atmosféry přípravné části, dokud můžete, konference klepe na dveře.

I proto se chopte poslední možnosti vyzkoušet si všechny dovednosti delegáta nanečisto na posledním workshopu, doplňte si znalosti bodů agendy, připravte si společný postup se svými spojenci, seznamte se s argumenty svých oponentů a vyzbrojte se vlastními protiargumenty. Připravte se ale také na to, že budete muset ze svých priorit ustupovat a spíše než přesvědčovat své soupeře s nimi budete muset hledat kompromis, protože ani vy, ani oni politiku zastupovaného státu změnit nemůžete. Ujasněte si své priority pro jednání a připravte dokumenty k předložení.

Konference bude pravděpodobně váš nejintenzivnější zážitek z celého ročníku, a to po všech stránkách. To, jestli ji beze slova prosedíte v zadních řadách, nebo budete v centru dění a směřovat úsilí celého orgánu, záleží krom jiného i na tom, jak jste se s výzvou, kterou před vás přípravná část postavila, vypořádali a kolik jste se toho za pět přípravných setkání naučili. Nemějte strach, nikdo z vás není předem odsouzen k neúspěchu, ale jak si užijete konferenci, se rozhoduje už nyní a záleží jen na vás.

Přeji vám hodně štěstí a přísné čtení

Bahenský

Hosté V. workshopu

www.arabfest.cz

MAZEN MAIALEH

Narodil se v roce 1953 v Sýrii. Je opozičním syrským politikem a dlouholetým disidentem. Vystudoval České vysoké učení technické v Praze. Po studiích se vrátil do své rodné země a aktivně se zapojil do politického dění. V osmdesátých letech byl nuceně nucen emigrovat. V České republice založil sdružení "Iniciativa pro svobodnou Sýrii", jehož je v současné době předsedou.

facebook.com

CHIMAA YOUSSEF

Narodila se roku 1975 v Sýrii. Vystudovala Vysokou školu v Damašku, kde získala titul JUDr. z islámského práva. Do České republiky přišla v roce 2002 a začala se věnovat pedagogické činnosti např. na Diplomatické akademii, či na Státní jazykové škole v Praze. Roku 2004 stála u zrodu jazykové školy Arabesque, jejíž se stala ředitelkou. V současnosti rovněž působí v o. s. InBáze Berkat.

ceskapozice.lidovky.cz

PAVEL BARŠA

Vystudoval filozofii a politickou ekonomii na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně a politickou vědu na Středoevropské univerzitě v Budapešti. Roku 2006 se stal profesorem na Ústavu politologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2002 je výzkumným pracovníkem Ústavu mezinárodních vztahů v Praze. Je členem České politologické společnosti.

www.amo.cz

JAN KUŽVART

Absolvoval obor bezpečnostní studia na Fakultě sociálních věd UK a dvouobor arabistika – historie na Filozofické fakultě UK. Je členem a vedoucím nových médií AMO. Spolupracuje s Českým rozhlasem, Hospodářskými novinami a zpravodajským kanálem ČT24. Kromě toho působí jako analytik ve společnosti Wikistrat. Zabývá se bezpečností a politikou Blízkého východu a severní Afriky.

www.lideazeme.cz

JAROMÍR MAREK

Je dlouholetým zpravodajem zahraniční redakce Českého rozhlasu. Píše a natáčí reportáže se zahraniční tematikou, především v Asii a Africe. Před nastoupením do Českého rozhlasu působil na Masarykově univerzitě a v České televizi.

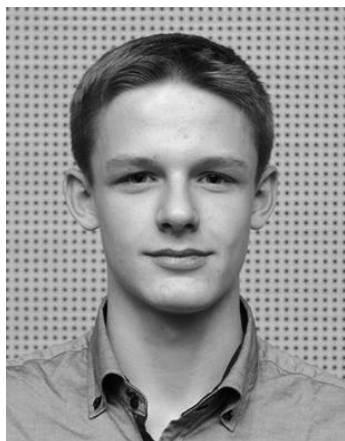
KONFERENCE 20. ROČNÍKU?

**Slavnostní zahájení
6. března 2015**

**Jednací dny
7. – 9. března 2015**

Úhel pohledu

1. Myslíte si, že správnou cestou v boji proti islámskému fundamentalismu jsou veřejné protestní akce, jako například demonstrace uskupení Islám v ČR nechceme?
2. Jak se stavíte k tématu adopce dětí homosexuálními páry? A měly by takové otázky být rozhodovány v referendech, jak je to plánováno na Slovensku?

Matěj Eberle
Model NATO

1. V této zemi si každý může svobodně vybrat svou práci, sexuální orientaci či víru. Ale společně s tím by měl přijmout určité společenské normy a pravidla. A nedodržuje-li je někdo natolik, jako právě některá radikální islamistická hnutí, měli bychom svůj nesouhlas s tím dát najevo. A jakou jinou mírovou formu bychom tak mohli učinit? Jen bych rád zdůraznil, že islám se stejně jako většina jiných náboženství dělí na více větví. Právě to bychom si měli uvědomit, než začneme všechny házet do jednoho pytle.

2. Jako každá otázka týkající se sociálních vztahů má i tato dvě strany mince. Jasně daným faktem zůstává, že u dítěte vyrůstajícího v prostředí s homosexuálními rodiči je vyšší pravděpodobnost k totožné orientaci. Ale proč bychom to měli brát negativně? Dítě, které vyrůstá v láskyplném prostředí, má mnohem větší pravděpodobnost k prožití šťastného a smysluplného života než dítě, které vyrůstalo v dětském domově. Avšak ačkoliv si mnoho z nás uvědomuje, jaký život by dítěti mohl homosexuální pár nabídnout, trpíme velkou předpojatostí vůči homosexuálům, a proto se obávám, že tento návrh by naše společnost v referendu zatím nepřijala.

Lucie Kalousková
Model EU

1. Svoboda shromažďování je dle mého názoru jedním z hlavních pilířů demokratického státu. Nicméně je třeba se důkladně zamyslet nad tím, co tímto projevem vyjadřuji. Mohu tak podporovat nebo odmítat současné dění ve státě či v Evropě, avšak protest, který se konal v polovině ledna na Pražském hradě, s tímto neměl mnoho společného. Už samotné uplatňování kolektivní viny vůči muslimským věřícím je nešťastné, avšak propagování zobecněných a líbivých hesel, se zdá vždycky snadnější a podmanivější. Nezbyvá než doufat, že si protestující časem uvědomí, že zákaz islámu není řešením jejich strachu.

2. V této otázce se přikláním ke konzervativnímu chápání rodiny. Nedomnívám se však, že by homosexuálové kvůli nemožnosti adopce byli nějak poškozeni. Jsou zde i jiné možnosti náhradní rodinné péče, kterých lze využít, a rovněž umožňují faktickou péči o dítě. Referendum je obecně považováno za vhodný nástroj k zjištění společenského mínění, protože skýtá možnost zapojení každého občana. Ten se pak nemůže vymlouvat na špatné rozhodování politiků. Zda svého práva občan využije je věc druhá. Domnívám se, že snahy některých občanů referendum bojkotovat jsou rovněž nepochopením jeho funkce.

Diana H. A. Kieu
Model OSN

1. Souhlasím s cílem těchto akcí, ale už ne tolik s metodou. Domnívám se, že někteří účastníci nebojují jen proti radikálnímu islámu, ale proti náboženství jako takovému. Mnoho z nich si totiž islám okamžitě spojuje s terorismem, kamenováním žen a právem šaría. Následně to vede k islamofobii a výroky typu "Pojďme se vážně bavit o odsunu muslimů z Evropy!". Nicméně je to dobrý způsob, jak ukázat islamistům, že s tím Západ nesouhlasí. Také tisíce muslimů ve světě protestovaly proti IS, aby vyvrátily domněnky, že je podporují.

2. Rozhodně ano. Každý by měl mít právo na rodinný život, tedy i homosexuální páry. Děti potřebují pevné zázemí a je jim jedno, kdo je tvoří. Jen dospělí toto řeší jako politickou otázku. Navíc výzkumy ukazují, že děti takových rodičů žijí stejně šťastně jako ty ostatní. Názor, že by měly děti vyrůstat v tradiční rodině (matka, otec a děti) už není příliš pádným argumentem vzhledem k narůstajícímu počtu rozvodů. V referendech by se to řešit mělo, aby měli všichni možnost se vyjádřit.

OBSAH

2 Hosté V. workshopu

3 Úhel pohledu

4 **Téma vydání:**
Proměna české společnosti po sametové revoluci

5 Hodnocení plenárních projevů z IV. workshopu

6 Model OSN

9 Model NATO

10 Model EU

Doporučujeme: film, literatura

11 **Soft skills:** O návrzích a lidech

12 **Pád komunismu v projevech:** Doslov: nadstavba vysmívána, základna protunelována

13 **Broader Horizons:** Home, for better or for worse

14 Síla slov na trzích s měnami

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktor: Michaela Šrámková, tel.: 728 005 323, e-mail: chronicle@amo.cz; **redakce:** Bára Bečvářová, Tereza Haniaková, Vendula Kotyzová, Anežka Majdánková, Tereza Rasochová, Michal Zikmund; **fotografie:** Michal Janata, Tereza Haniaková, Karel Havlík, Eva Prudilová; **technická spolupráce:** Hoai Le Thi. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Když je v ráji blbá nálada

foto: Ondřej Trhón

pokračování ze str. 1

Pětadvacet let nepřetržitého míru, relativní stability a funkční demokracie. Čtvrt století, kdy si relativně nejbohatší generace užívala vůbec nejvyšší životní úroveň, jakou česká kotlina pamatuje. Jenže v českém ráji je už zase blbá nálada.

VYPRÁVĚJ! JENŽE CO?

Když si mně v Anglii spolužáci oťukávají jako exemplář vzácného živočišného druhu a žadoní, abych jim popisovala, jak hrozně jiné to bylo, vyrůstát v postkomunistické zemi, upřímně nevím, jak začít, abych své obecenstvo nezklamala. V rukávu nemám bratrovražedné boje jako mí přátelé z bývalé Jugoslávie. Nevedu zážitky ze strmé inflační spirály jako známí z Polska (kde kumulovaná inflace dosáhla 1066 procent) či Ukrajiny (úctyhodných 46 milionů procent). Pocházím ze země, která po úvodním poklesu začala poměrně rychle růst, a z transformační proměny Východního bloku vyběhla s jednou z nejnižších nezaměstnaností a jednou z nejlepších úrovní HDP na hlavu. Znáám jen zhýčkanou nudu svobodné společnosti, kde můžu myslet, tvořit, oponovat, volit, cestovat, studovat, podnikat, číst, psát,

radovat se a nadávat. Znáám společnost, která za ty roky sice leccos uspěla a spoustu věcí zase nedotáhla, která se však úspěšně vymanila z hororových scénářů doby, kdy lidské osudy psaly politické profily rodinných příslušníků. Od zážitků mých známých, co se rodili do peřinek zavedených liberální demokracií, které na budování stability měly celá staletí, se mé zkušenosti prakticky neliší. A tak nemám co vyprávět.

BEZPEČÍ SVĚRACÍ KAZAJKY

Kdyby mým rodičům po revoluci nevyšly ambiciózní podnikatelské plány, zřejmě bych vyprávěla jiné příběhy. Přesto mám však tu drzost naší zemi hodnotit – i za ty, kteří o polistopadových událostech hovoří s hořkým despektem. Když se zvonil umíráček vyčpělé ideologii, měli mnozí o své budoucnosti diametrálně odlišné představy. Jen co povolí komunistická svěrací kazajka, bude líp! Tedy rozuměj – bude hned dobře. Jenže zatímco není-li vše růžové v hranicích lživé totality, lze vinu za vlastní neúspěchy jednoduše připsat zřetelnému nepříteli, v bezbřehých vodách svobodného světa se viníci shánějí jen stěží. Naše deziluze tak neplynou

pouze z faktu, že štěstěna je mrcha nevěrná. Náladu máme pod bodem mrazu asi také proto, že si vyhýbavě připouštíme, že to zaprodané štěstí přeci jen přeje hlavně pracovitým, odvážným, cílevědomým a schopným. Když je průměr vnuceným standardem, jednoduše sami sebe přesvědčujeme, že zrovna nám také přistihuje křídla. Když se však nůžky začnou (a chci věřit, že po zásluze) rozevírat, těžko připouštíme, že nás do spodní poloviny přivírají po právu.

ODE ZDI KE ZDI, JEN SE NEPŘECHVÁLIT

Proběhlou změnu v české společnosti tak ostře nevidím; recept na blbou náladu mám však neoriginálně „pithartovský“: přijmeme odpovědnost a přestaňme relativizovat. Nedůvěra k tradiční politice nás žene ode zdi ke zdi, zlatý střed občanské odpovědnosti však zatím úspěšně míváme. Marně hledáme silného vůdce-spasitele a slepě věříme na jednoduchá řešení. S veřejným životem nechceme mít nic společného a místo postupující oligarchizace věnujeme radši pozornost zábavným prezidentským excesům. Jen ať už to za nás někdo konečně prostě vyřeší!

Odpovědnost tíží, relativizace zase tíže příjemně zbavuje. A tak jediné záchvěvy národní hrdosti eskalují v šovinistickém nacionalismu a transparentech s přeškrtnutými mešitami. Vlastní mindráky řešíme viněním domnělých nepřátel a vzájemně se ujišťujeme ve výběru kapitol, které si z vlastních dějin budeme pamatovat.

Instituce mohou své totalitní kabáty stokrát převléci za nové demokratické. Dokud však sami nepřijmeme odpovědnost za naši budoucnost a neodložíme pochybovačnou optiku, kterou s masochistickým zálibením nahlížíme na vlastní neoddiskutovatelné úspěchy, nekonečné možnosti liberální demokracie se před námi nikdy zcela neotevrou. Vše nejlepší k prvnímu svobodnému čtvrt století, Česká republiko. Vše nejlepší do těch dalších, která budou, doufejme, následovat.

TEREZA RASOCHOVÁ

Hodnocení plenárních projevů

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ (MODEL OSN)	★★★★☆	Autentický americký projev, který však enormně utrpěl rychlostí přednesu. Řečník svůj projev z velké části četl a tím opomněl důležitou část projevu - oční kontakt.
BRAZÍLIE (MODEL OSN)	★★★★☆	Slušný projev, který byl hezky přednesen, ale doporučili bychom ho méně číst a lépe frázovat. Vámi zvolený citát také nebyl zrovna nejvhodnějším.
FILIPÍNY (MODEL OSN)	★★☆☆☆	Projev s příliš obecným obsahem. Chybělo nám zmínění filipínského problému s terorismem. Doporučujeme zlepšit práci s dechem.
NĚMECKO (MODEL EU)	★★★★★	Ač zpočátku trochu „zprávařské“ a ke konci se trochu vytrácel náboj, velmi chválíme krásný přednes, gestikulaci a oční kontakt s publikem.
SENEGAL (MODEL OSN)	★★★★☆	Vcelku dobrý projev přednesený s ohromně útrpným výrazem. Zvolený citát byl poměrně vhodný, ale až příliš dlouhý. Zmínku o Madridu bychom v tomto podání vynechali.
DÁNSKO (MODEL EU)	★★★★☆	Poměrně dobrý projev, ale na Dánsko málo dravý. Příště by neměl být tolik čten. Doporučujeme zapracovat na práci s dechem a omezit kroucení se během projevu.
RUSKÁ FEDERACE (MODEL OSN)	★★★★☆	Velice dobrý sovětský projev, který místy působil příliš povýšeně. U projevu netančete. Chválíme dokonalý oční kontakt.
KYPR (MODEL EU)	★★☆☆☆	Projev byl spíše předčítán. Naprosto postrádal konkrétní obsah, ale také kyperský postoj. Je ovšem nutné pochválit frázování.
ŠVÉDSKO (MODEL EU)	★★★★☆	Příliš ukřičený, povrchní a rychle řečený projev, který tím působil rušivě a ztrácel náboj. Chválíme váš kontakt s publikem.
MAĎARSKO (MODEL EU)	★★★☆☆	Obsahově poměrně slušný projev. Vytýkáme příliš silný přízvuk a smích nad vlastním projevem. Souhlasíme, že teroristický útok je opravdu „nešťastná událost“.
LUCEMBURSKO (MODEL EU)	★★★★☆	Chytrý projev s dobrou myšlenkou. Chyběl nám však lepší úvod a připravenější konec. Zapracujte na své gestikulaci.
KANADA (MODEL OSN)	★★★★★	Po obsahové stránce velmi dobrý projev. Doporučujeme vylepšit oční kontakt s publikem. Během projevu navíc svůj přednes nezrychlujte.

Rada bezpečnosti – UNSC

PROGRAM V. WORKSHOPU

- Aktuality ze světa mezinárodní bezpečnosti
- Svět v době rwandské krize
- Jednání: historická krize
- Jednání o pořadí bodů agendy

Čtvrté přípravné setkání bylo v Radě bezpečnosti v mnoha směrech netradiční. Nejdříve jsme přivítali vskutku speciálního hosta i s doprovodem. Posléze delegáti ukázali, že předchozí měsíce nezaháleli a že jednání už dokážou vést na určité úrovni. Čtvrtý workshop pro ně ale zároveň představoval poslední možnost připravit se na budoucí jednání, neboť nyní už se mohou učit pouze praxí. Jak se říká, šedivá je teorie, zelený strom života.

ZÁVAN EXOTIKY

Hned na úvod přípravného setkání se ujal slova honorární konzul Súdánu Petr Pelikán. Díky diskuznímu pojetí přednášky, servírování súdánské kávy a přímým zkušenostem ze Súdánu, se jednalo o jeden z nejzajímavějších momentů proběhlých workshopů. Následně jsme se během Working Groups věnovali rezolucím, aby ty, které vzniknou na závěrečné konferenci, byly co možná nejkvalitnější. Znalosti nabyté díky předchozí aktivitě se projeví v jednání, jež se zabývalo právě současnou situací v

Jižním Súdánu. Jednání bylo až nečekaně svižné, aktivní a energické, zejména díky aktivitě Rwandy, Lucemburska a Jordánska. Tomu se dokonce v závěru podařilo vpracovat návrh rezoluce. Nakonec si delegáti vyslechli přednášku na hlavní téma pátého přípravného setkání – Rwandskou genocidu z devadesátých let.

NAPOSLEDY

Na posledním přípravném setkání bude právě Rwandská genocida naším ústředním tématem. Poté, co si představíme světovou situaci na

poli mezinárodních vztahů v roce 1994, vám budou rozdány nové členské státy a vrátíme se v čase zpět o více než dvacet let. Následně zjistíme, jestli se historie zopakuje, či jestli se dokážete zachovat ve chvíli, kdy je situace ve vašich rukách, jinak. Po skončení tohoto historického exkurzu věnujeme zbytek času jednání o pořadí bodů agendy na závěrečné konferenci.

Páté přípravné setkání bývá každý rok v mnoha směrech odlišné a výjimečné. Jde o poslední možnost, kdy si delegáti mohou vyzkoušet své argumentační schopnosti a naposledy se připravit na maraton jednání, který představuje závěrečná konference. Ne, že by to ale bylo potřeba - zpravidla se už při této příležitosti místo nesmělých delegátů setkávají za jednacími stoly jen ostřílení borci, kteří od boku pálí fakta, argumenty a kličky jednacího řádu. Uvidíme, jak tomu bude nyní."

DOMINIK PRESL

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

PROGRAM V. WORKSHOPU

- Co nás čeká na konferenci?
- Regiony
- Zhodnocení rozvojových cílů tisíciletí a jejich budoucnost
- Jednání o pořadí bodů agendy

Přípravná část se blíží svému konci a než vypukne závěrečná konference, máme zde poslední přípravné setkání letošního ročníku. A to tedy znamená, že si všichni účastníci mají možnost naposledy vyzkoušet své rétorické schopnosti nebo konzultovat svá stanoviska před jednáním v Kongresovém centru.

TŘETÍ WORKSHOP

Na minulém workshopu jsme se nejdříve seznámili v rámci ekonomického okénka s pojmy, jako jsou nominální a reálný měnový kurz či platební bilance běžného účtu. I přes náročnost dané problematiky věříme, že si delegáti odnesli vě-

domosti, které využijí na blížící se konferenci. Následně jsme si prošli krátkou prezentací o zásadách tvorby dokumentů při jednání. Znalost struktury a pravidel jednacího řádu totiž sehraje důležitou roli během konferenčního jednání. Je to základní předpoklad pro dosažení kvalitních výstupů.

Poté si delegáti mohli na chvíli odpočinout v rámci argumentační hry, při které se snažili přijít na kloub složitým životním otázkám, jako je např. pochopení ženy ze strany muže. Pomocí bombónové hry se seznámili s Rozvojovými cíli tisíciletí. Delegáty navštívil patron ECOSOC, kterým je pan Ing. Vlastimil Tesař z odboru mnohostranných ekonomických vztahů Ministerstva zahraničních věcí. Přednáška se týkala současných problémů OSN a ostatních mezinárodních organizací. Na závěr proběhlo opět intenzivní jednání a pochvalu si zaslouží mnoho delegátů, speciálně může předsednictvo

vzdvihnout Peru, Ukrajinu, Keňu a Senegal.

PÁTÉ SETKÁNÍ

A na jaký program se můžete těšit na posledním workshopu? Užijete si jednání na téma zhodnocení Rozvojových cílů tisíciletí a jejich budoucnost nebo schvalování pořadí bodů agendy, tak jak se budou pro-

jednávat na závěrečné konferenci. Chybět samozřejmě nebudou regiony, kde mohou delegáti naposledy sladovat postoje svých zemí, což jim předsednictvo velmi doporučuje. Ale nebojte, i přes náročný den, který nás čeká, si najdeme čas na krátkou hru.

KRYŠTOF MÍŠEK

Rada pro lidská práva – HRC

Pod patronací Taťany Fischerové

Ani jsme se nenadáli a už tady máme poslední workshop! Z nejistých nováčků se z vás pomalu, ale jistě stávají ostřílení diplomati. Zanedlouho si již naostro vyzkoušíte, jaké je to jednat v několikahodinovém zátahu a snažit se dojít konsenzu, který by byl přijatelný pro vytvoření jednotného dokumentu. K tomu, abyste byli na konferenci

připraveni, vám slouží zkušenosti z workshopů, proto je našim doporučením toto přípravné setkání využít jako poslední příležitost k procvičení rétorických, argumentačních i praktických dovedností a zapojit se naplno.

ČTVRTÉ PŘÍPRAVNÉ SETKÁNÍ

Ačkoli od minulého setkání uply-

nulo pouze 14 dní, připomeňme si hlavní náplň jeho programu. Kromě přednášky na nelehkou problematiku dětských vojáků jsme se dostali i k tématům nám bližším, a to k české politické scéně prezentované Táňou Fischerovou. Následovalo poslední zasvěcení do jednacího řádu a již klasické regiony. Lednové setkání jsme zakončili jednáním, které bylo vskutku bouřlivé – zapojila se většina přítomného pléna a padaly ostré poznámky na účet hned několika zemí.

UNIVERZÁLNÍ PERIODICKÁ REVIZE

I na poslední workshop je pro vás připravena pořádná porce jednání, poté rychlé zopakování základů jednacího řádu, informace o tom, co očekávat od konference a v neposlední řadě seznámení se s Univerzální periodickou revizí, která proběhne na březnové konferenci. Právě ke konferenci je celý poslední workshop směřován – v rámci jednání si schválíte pořadí jednotlivých bodů agendy, při procvičení jedna-

PROGRAM V. WORKSHOPU

- Informace ke konferenci
- Procvičení jednacího řádu
- Jednání: Pracovní práva žen
- Jednání o pořadí bodů agendy

ciho řádu zjistíte, že kdo pravidla dobře zná, umí je využít ve svůj prospěch, a nakonec se dozvíte, který stát budeme trápit dotěrnými otázkami na stav lidských práv na jejich území v rámci Univerzální periodické revize.

POSLEDNÍ WORKSHOP

Ať už je toto váš poslední workshop, či úplně první, zkuste z něj vytěžit co nejvíce a připravit se tak na nezapomenutelné jednání plné emocí, ale i střizlivých argumentů, které vás čeká na konferenci. Protože zapojovat se aktivně do jednání můžete jen s pečlivou přípravou a kde jinde než právě na přípravných setkáních se lépe připravit!

MICHAELA MATUŠKOVÁ

Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost – DISEC

Čtvrtý workshop je vždy speciální – stále potkáváme nové tváře, ale přesto se přípravná část chýlí ke konci. Nejinak tomu je i v DISEC, kde byl čtvrtý workshop věnován posledním přípravám na konferenci. Takže jak dopadl?

PSANÍM ŽIV JE DIPLOMAT

Zatímco předchozí workshopy byly o mluvení, čtvrtý workshop se nesl v duchu neméně důležité části diplomatického života, a to psaní dokumentů. Ty se na workshopu dostaly do hledáčku hned v několika případech. Prvním výkopem byla přednáška na strukturu, obsah a cíle rezolucí OSN. O tom, že není vždy nejlepší strategií nechávat si přípravu dokumentů až na konferenci, mluvili místopředsedové

DISEC Robert a Filip. Procesní otázky přijímání dokumentů a taje jednacího řádu (hlavně tipy a triky na jeho obcházení) pak na sebe nenechaly dlouho čekat. Zastoupeným státům a pozorovatelům byla také poprvé představena Konference o odzbrojení. Během té budou delegáti DISEC pověřeni zasednout na nejvyšší úrovni jako zástupci svých států s pravomocí vytyčit budoucnost jaderných zbraní mezinárodní smlouvou. Jestli dojde k opuštění

systemu zavedenému Smlouvou o nešíření jaderných zbraní, jeho zachování či změně, bude záležet na shodě zastoupených států. Musí mít ale na paměti, že s velkou mocí přichází také velká zodpovědnost, a to nejen k budoucím generacím, ale i svým vládám.

PRVNĚ, POPÁTĚ A NAPOSLEDY

Oproti předchozím workshopům bude ten pátý velmi netradiční.

Velvyslanci zahájí workshop svými zdavicemi na téma jaderného odzbrojení, jak se na zkušené matadorsy mezinárodních setkání sluší a patří. Pro zodpovědné rozhodování o jaderných zbraních je pro ně také přichystáno expertní slyšení odborníků na jaderné odzbrojení. Jakým směrem slyšení ovlivní jejich stávající stanoviska, se ale necháme překvápit.

Na závěr se pak přeneseme v historii do silvestrovského přelomu let 1935 a 1936, kdy vrcholila habešská krize způsobená italskou invazí do Etiopie. Všichni uvidíme, zda by se světu neotáčel jinak, kdyby v tehdejší Společnosti národů nezasedali lidé, kteří se o osm dekad později sešli v DISEC. Možná skutečně habešský otrokářský systém měl být nahrazen osvícenou vládou bílého muže, nebo naopak světové mocnosti měli zastavit fašistickou expanzi v jejich počátcích. To vše čeká na rozhodnutí delegátů DISEC.

MICHAL ŘÍHA

PROGRAM V. WORKSHOPU

- Projevy delegátů k NPT 2015
- Expertní slyšení
- Historická krize: Habeš 1935/36

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Po vánoční přestávce se UNESCO opět sešlo, a to již na předposledním workshopu. Odpolední program byl specifický tím, že prakticky celou dobu vyžadoval od delegátů aktivní zapojení a nutno dodat, že ti se s tím popasovali skvěle.

MINUTOVÉ DUELY

Po krátkém zhodnocení nominačních zpráv a zadání úkolů potřebných pro další aktivity v rámci

delegátských nominací jsme se ihned přesunuli do interaktivní části odpoledne. Začali jsme s working groups ve kterých jsme se tentokrát soustředili na formální stránku projevu, správnou gestikulaci a další rétorické disciplíny. Delegáti si azkusili například přeformulovat nevhodná až urážlivá vyjádření do diplomatického jazyka, což při dalším jednání jistě ocení. Další část programu byla soutěžní. Proti sobě stanuli vždy dva delegáti a na mi-

nutu se museli vžít do určité role. Úkolem obecně bylo zhodnotit jejich výkony a poskytnout jim zpětnou vazbu. Například delegát Malajsie zvládl skvěle vysvětlit výrobu vlněných ponožek v roli akademika, nelze nezmínit i nezapomenutelného proroka delegátky Filipín. V následující aktivitě vždy jedna skupina obhajovala zadané stanovisko a ostatní měli za úkol pokládat co nejzákeřnější otázky. Zde se vyznamenaly mezi jinými

zejména delegátky Ugandy, Saúdské Arábie nebo Kazachstánu. Jako reakci na aktuální dění ve světě jsme zařadili i aktivitu zaměřenou na bezpečnost novinářů a svobodu slova. Určit, které karikatury zesměšňující náboženství jsou ještě únosné a které už ne, nebylo pro delegáty úplně lehkým úkolem.

PŘEDSTAVENÍ PAMÁTEK

Dnešní program se ponese hlavně v duchu vystoupení jednotlivých nominačních skupin. Delegáti budou představovat jimi zvolenou památku, a to s cílem co nejvíce zapojit ostatní a přesvědčit je o jedinečnosti právě jimi prezentovaného prvku. Protože už se ale neodvratně blíží konference, bude také třeba říct si o ní pár informací, třeba to, jaký bude dress code. Nemine nás ale ani jednání, a to o znění a pořadí bodů agendy na konferenci.

ANNA GANTNEROVÁ

PROGRAM V. WORKSHOPU

- Prezentace památek
- Working groups
- Pár slov ke konferenci
- Jednání o pořadí bodů agendy

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

Po primárních zdrojích energie a udržitelných městech přišlo na řadu vámi zvolené téma lokálního zemědělství. Ale řeč byla nejen o něm.

AMERIKA NEBO EVROPA?

V úvodu odpolední části jsme se na vaše přání věnovali srovnání environmentální politiky USA a EU. Rozdíly v přístupu těchto zemí jsou značné a do velké míry ovlivňují mezinárodní jednání v environmentální oblasti. Jejich identifikace proto může usnadnit porozumění postojů jednotlivých států. Nikoho by tak již neměl překvapit americký přístup založený na potřebách ekonomiky ani přístup evropský, který se primárně snaží o kvalitní životní prostředí.

PROGRAM V. WORKSHOPU

- Konferenční okénko
- Jednací řád pro pokročilé
- Riskuj!
- Jednání o pořadí agendy

LOKÁLNÍ ZEMĚDĚLSTVÍ

Odpolední část byla již tradičně zakončena jednáním o bodu agendy, tentokrát o problematice lokálního zemědělství. Přes úvodní ostych se diskuze velmi rychle rozběhla. Ke konci jednání dokonce musela být omezena délka projevů tak, aby se dostalo na všechny přihlášené. Do diskuze se zapojovali zejména zástupci jihoamerických a afrických států, kteří popisovali výhody globálního obchodu s potravinami a průmyslového zemědělství. Během debaty došla řeč i na hi-tech zemědělství v podání asijských států. Silně byly slyšet i hlasy zastoupených organizací.

PŘÍPRAVA NA KONFERENCI

Dnešní workshop se ponese v duchu poslední přípravy na konferenci. Protože je mezi vámi hodně nováčků, kteří konferenci ještě nikdy nezažili, během konferenčního okénka se dozvíte vše, co potřebujete vědět a hlavně na co se máte

těšit. Na workshopu jednání probíhají ve velmi jednoduchém režimu a zdaleka není nevyužívána celá škála institutů, které nám nabízí jednací řád. Během odpoledne si proto představíme i ty složitější mechanismy. Některé si hned vyzkoušíte během jednání o pořadí bodů agendy na konferenci. Po dnešním workshopu se tak dozvíte, který

bod agendy je pro zastoupené státy nejdůležitější a o kterém by se měla vést co nejnaléhavěji diskuze. Nebo také, kteří delegáti si dokáží nejlépe prosadit svůj postoj. A když je ten poslední workshop, tak si i trochu zasoutěžíme. Tak s chutí do toho!

JAN HLAVÁČEK

Světová obchodní organizace – WTO

Světová obchodní organizace ani na čtvrtém přípravném setkání nezahálela. Přestože byla část workshopu věnována ekonomické hře, odvedli ministři velký kus práce. Začali řešit jeden z nejpálčivějších problémů globálního finančního systému – vliv směnných kurzů na mezinárodní obchod.

BANÁNY A DOBYTEK

O směnných kurzech denně čteme v novinách. Kvantitativní uvolňování ECB, posilování švýcarského franku, pád rublu. Do tohoto komplikovaného bojiště v sobotu vstoupili i naši ministři a hrdinně se postavili pravděpodobně nejsložitějšímu bodu agendy. Ti statečnější vypracovali skvělá stanoviska, která jim jistě přijdou vhod na konferenci. Obzory ministrům hned na úvod rozšířila přednáška k tématu. Položeny byly i klíčové otázky, které musí WTO zodpovědět. Před samotným jednáním však přišla na řadu zábava. WTO si chtělo

hrát, ministři tak na chvíli od mezinárodních smluv a dohod přešli k obchodu s nábytkem a banány. Pro svůj stát museli vyobchodovat pokud možno co nejlepší mix, situaci jim komplikovaly různé krize a změny hodnoty komodit. Nejlépe se na trhu zorientoval ministr Venezuely. Poté již přišlo na řadu jednání o třetím bodu agendy. I přes kompli-

kovanost tématu bylo velmi plodné a my se těšíme na konferenci, na níž ministři přednesou konkrétní návrhy.

JEŠTĚ NEKONČÍME

Na pátém přípravném setkání nás čeká něco zcela nového. Budeme rozhodovat o přijetí Kazachstánu do WTO. Ministři musí zhodnotit

všechna pro a proti, přijít s podmínkami přístupu a schválit přijetí. Situace vůbec není jednoduchá a ministři si musí dát pozor, aby přijetím Kazachstánu neškodili celé organizaci. Zbytek posledního přípravného setkání se ponese v duchu posledních příprav na konferenci. Ministři budou mít možnost předjednat si pořadí bodů agendy, zopakujeme si jednací řád s důrazem na ministerskou deklaraci a probereme konferenční tipy a triky. V úplném závěru potrénujeme rétorické dovednosti, aby se nám ministři před konferencí rozmluvili.

ZDENĚK MACHALA

PROGRAM V. WORKSHOPU

- Jednání o přístupu Kazachstánu k WTO
- Jednací řád podruhé
- Jednání o pořadí bodů agendy
- Konferenční okénko

Model NATO

After the long Christmas break one would expect the delegates to be much less concentrated. Not in the Model NATO, though. The Honourable Ambassadors came to the fourth workshop with energy and readiness, with their Position Papers set sharp and strong as well as their questions. This time they had a chance to pose them to two extraordinary guests – Mr. Matthew Loken from the Canadian Embassy and Mr. Šulc, the security analyst who spoke both about Afghanistan as well as NATO's involvement in it. We'd like to thank all the delegates. You may ask why? Because they all did a great job during the discussions. Why? Because they prepared themselves well. Why? Definitely because they enjoy being in Model NATO! If you asked „why?“ one more time, you would have almost got into our last workshop's game

PROGRAMME OF THE 5TH WORKSHOP

- Guest lecture: Tomáš Šindelář
- Minute waltz
- Conference etiquette
- Negotiations: Agenda

which tested the delegates creativity when answering the most annoying question anyone can ask you ten times in a row – and why?

DIPLOMACY IN THE REAL NATO AS WELL AS IN ITS MODEL

This workshop is not going to be this relaxed, though. The conference is almost here and the Ambassadors have a lot to learn before it. We will start with another guest lecture, this time by Mr. Tomáš Šindelář from Ministry for Foreign Affairs, who

will talk about what diplomacy in NATO actually looks like. Then we will proceed with giving a chance to the Ambassadors to speak a little bit more and later on discuss the Conference etiquette. Do the delegates know how to behave, what to wear and how to talk? Who will be cheeky enough to interrupt this lecture?

THE MOST IMPORTANT NEGOTIATIONS SO FAR

Even though we want the Ambassadors to know all of that, it is not their politeness that's the most

important thing this Saturday. They have a great task to fulfil. What are they going to discuss in March? Is it going to be the Ukrainian crisis? Situation in Afghanistan? Is any Ambassador prepared to convince the others about their own brand new brilliant topic? The answer will be known very soon. Hold your horses for just a little longer and see you soon!

JUDITA ZELBOVÁ

Model EU

PROGRAM V. WORKSHOPU

- Host
- Vyjednávací hra
- Jednací řád
- Cvičné jednání

Čtvrtý, tradičně lednový workshop, bývá předposledním knoflíkem na kabátu přípravných setkání Pražského studentského summitu a vzhledem

k jeho umístění do středu zkouškového období jej mnoho vysokoškoláků tradičně nezapíná. Ačkoliv entomologové zaznamenali v oblasti náměstí Winstona Churchilla zvýšený výskyt motýlů všech druhů, pozorovatelé z řad předsednictva EU se podobným úspěchem pochlubit nemohli – delegátů příliš nedorazilo. Věříme, že dnes to bude o mnoho lepší.

Z KRONIKY MODELU EU - KAPITOLA ČTVRTÁ...

Pan Vít Zvánovec z Úřadu pro ochranu osobních údajů, byl mužem, který svou přednáškou na téma ochrany osobních údajů zahájil odpolední část minulého workshopu. Díky informačně velmi hutné prezentaci si jistě každý z přítomných prohloubil své znalosti této problematiky.

Po úvodní části a krátké diskuzi s hostem následoval poslední z pásma minutových valčíků. Duely, jichž se s chutí zúčastnili všichni přítomní ministři i ministryně, měly opět o něco vyšší úroveň a jednací místnost se na pár okamžiků proměnila v Boulogneský lesík, kde do ranní mlhy praskají výstřely z argumentačních pistolí soků. „Kupování kebabů jasně podporuje šíření islámu!“ deklamoval za doprovodu molièrovské gestikulace zástupce Varšavy, čímž šokoval a pobouřil svého italského kolegu hájícího opačné stanovisko. Islám, zveřejňování platů vysokých státních

úředníků či uznání Taiwanu (anebo Tibetu?) - to byl písek minulé diskusní arény.

Samozřejmě nechybělo ani cvičné jednání, tentokrát o Youth Guarantee. Diskuze, která se mezi delegáty rozpoutala, dala vzniknout dvěma pozměňovacím návrhům, z nichž byl jeden sice přijat, ale dokument jako celek nakonec schválen nebyl. Kromě jiných se blýskli zástupci Švédska, Dánska a Španělska.

KOKTEJL PÁTÉHO WORKSHOPU

Welcome drink obdrží ministři a ministryně z rukou hosta v podobě přednášky na téma kvót pro ženy. Tajnou přísadou nebude nic jiného než speciální vyjednávací hra a užitečnou přízdobou namísto deštničku jednací řád. Plátky limetek budou nahrazeny (doufejme ne tolik kyselými) skupinami. To vše zakápnuté posledním cvičným jednáním, tak snad nikoho nerozbolí hlava!

JAKUB MAZANEC

DOPORUČUJEME

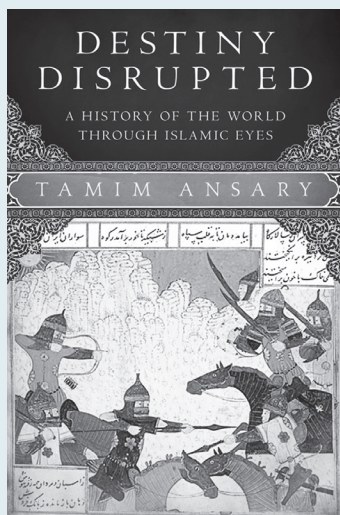
DESTINY DISRUPTED TAMIM ANSARY

Poznatky, které se učili naši rodiče v hodinách dějepisu v 70. a 80. letech v Československu, byly často vnímány očima tehdejšího vnučeného světového a historického paradigmatu. Dnes si můžeme myslet, že ty časy už jsou pryč a současné hodiny dějepisu jsou objektivní a vyvážené. Je tomu ale opravdu tak? Nakolik se naše euroamerické pojetí historie liší od, řekněme, islámského?

Kniha Destiny Disrupted umožňuje nahlédnout na svět islámskýma očima. Autor Tamim Ansary uvolněně a čtivě přibližuje vývoj jedné významné civilizace v kontextu ostatních světových událostí. Dějiny popisuje od vzniku islámu až po moderní dobu.

Tato kniha je skvělým úvodem do historie islámu a může se snadno stát vstupní branou pro hlubší studium. Na druhé stranu je nutné brát některé části s nadhledem vůči nepřesnostem a uvědomovat si, že se nejedná o dogmatickou pravdu. Nezapomínejme, že trocha kritického přístupu náleží také našim učebnicím!

JE MUŽ, KTERÝ JE VYSOKÝ, ŠTĚSTNÝ?

REŽIE: MICHEL GONDRY
FRANCIE, 2013

Michel Gondry, kreativní filmový tvůrce, se vrhl do nadmíru odvažného projektu: ilustrovat v rámci animované konverzace teorie amerického židovského filosofa Noama Chomského. Gondry vyobrazuje spletitý, zato však velmi lidský dialog s Chomským prostřednictvím subjektivních kreseb. Intelektuální nesmlouvavost a až vědecký přístup se bije s kreativitou a imaginací. Gondry se nachází v pozici naivního pozorovatele a optimistického snílka. Snaží se svými animovanými výjevy nastínit vzpomínky, vědecké i historické poznatky a schopnosti dedukce velkého myslitele. Jedná se ve výsledku o dialog, monolog či duel? Jisté je, že Gondry v jistých okamžicích horko těžko drží s brilantním lingvistou krok. Ten je totiž tematicky v domácím ringu. Myšlenková exploze diváky pohltí – dostane je do stavu hlubokého transu. Doufejme alespoň, že je následně vrací na zem o něco moudřejší. Film je nutné zhlédnout minimálně třikrát, aby bylo možné vychutnat si jeho pravou hodnotu.

O návrzích a lidech

Jak by řekl básník John Donne: „Žádný delegát není ostrov sám pro sebe, každý je kus nějakého orgánu, část nějakého modelu.“ Ať už jste totiž sebelepší řečníci se spoustou zkušeností a v ruce držíte ten nejlepší návrh dokumentu, sami si ho neodhlasujete.

Poslední z workshopů zpravidla znamená první jednání, kde je skutečně třeba dospět k výsledku - přijetí závazného znění a pořadí bodů agendy pro konferenci. Dosud šlo především o nácvik jednacího řádu a rozvíjení vlastních řečnických schopností, od teď je však třeba zaměřit se více na interakci s ostatními. Klíčem k přijetí „vašeho“ návrhu dokumentu je totiž vždy především aktivní vyhledávání spojenců a vytváření kolic. To se ale snadněji řekne, než realizuje.

NEŽ ZAČNU POLITIKAŘIT

V tuto chvíli už většinu svých kolegů z orgánů znáte, ač někoho více a někoho méně. Zkuste se zamyslet, s kým můžete najít společnou řeč a s kým si naopak nerozumíte? Kdo zastupuje podobné politické stanovisko? To jsou hlavní otázky, které

před vámi teď stojí a výsledkem takového přemítání by měl být co nejkonkrétnější seznam lidí, které je třeba oslovit. Vždy se mi osvědčilo přistupovat k potenciálním spojencům co nejosobněji. Zkuste třeba oslovovat jménem, nikoliv názvem státu. Určitě zjistíte, že s mnohými máte něco společného, ač jste se třeba dosud nijak aktivně nebavili.

KDY ZAČÍT POLITIKAŘIT

Při jednání většinou nemá plénum vůli ani kapacitu zabývat se větším množstvím návrhů obdobného charakteru. Často proto vítězí návrh, který je podán jako první – je totiž vždy jednodušší zpracovat pozměňovací návrh než zcela nový, konkurenční dokument. Pokud tedy chcete vzít osud konference do vlastních rukou, a věřte mi, že to je přesně to, co chcete, musíte jednat rychle. Začít s vyjednáváním ve

chvíli otevření pořadníku řečníků nestačí. I kdyby se vám v ten samý moment podařilo okamžitě navrhnout a protlačit kuloární jednání, bude už pravděpodobně pozdě. Začít musíte ideálně hned ráno, když se před velkou aulou tlačí davy delegátů a o přestávkách je třeba směle pokračovat. Ve chvíli, kdy odstartuje samotné jednání, už byste totiž měli k řečnickému pulťku kráčet s předjednanou podporou a ideální je i rovnou načrtnout obrysy toho, na čem jste se prozatím s vašimi spojenci shodli.

JAK TO HODIT NA PAPÍR

Když stojíte v hloučku delegátů s obdobnými zájmy, začněte psát. Nejdříve je nutné sepsat úplně všechny nápady, které se ve skupině vyskytnou, a to včetně formulací, u kterých hned víte, že nemají šanci se v konečném znění objevit. Až to bude černé na bílém, možná i samotní autoři uvidí, v čem je problém, a sami ustoupí bez zbytečného konfliktu. Než návrh podáte, ujistěte se, že ho všichni garantí četli – není nic trapnějšího, než garant stahující garanci návrhu, který

viděl přes tři ramena, případně garant, který nevěděl, že byl pod návrh podepsán.

PO PODÁNÍ NÁVRHU DOKUMENTU

Kdokoliv je podepsán pod návrhem dokumentu musí být ochoten s klidem a trpělivostí vysvětlovat a obhajovat jeho obsah. Při představování návrhu mluve trochu pomaleji a s většími důrazy než obvykle, aby měli posluchači čas vše vsáhnout a snažte se neklíčkovat ve složitých souvětích. Veškerou kritiku berte flegmaticky. Po hlubokém nádechu a výdechu se přihlaste o reakci a znovu vysvětlete svoje důvody. Zároveň se snažte poctivě zapřemýšlet nad postojem kritika. Pokud je odpor silný, přistupte na návrh protistrany, ač stále třeba považujete vlastní formulaci za lepší. A teď to nejdůležitější: neúspěch je zaprodat svoje spojence a vlastní důvěryhodnost, ne prohrát boj o návrh. Nikdy nezapomeňte, že Summit je více o lidech než o návrzích.

BÁRA BEČVÁŘOVÁ

Doslov: nadstavba vysmívána, základna protunelována

Závěrečný díl seriálu se odehrává o osm let později, než ten předposlední. Je prosinec 1997 a sváteční nálada ze sametové revoluce už je dávno pryč. Za těch osm let se toho stalo hodně. Rozpadlo se Československo, s čímž mnoho lidí nesouhlasilo. Rychle zavedené tržní hospodářství přineslo příležitosti, ale také, jemně řečeno, řadu problémů. Vláda je v demisi po skandálech s financováním koaličních stran a prezident opět cítí potřebu promluvit.

Revolucionář je profese tak riziková, že je s podivem, že ji ještě vůbec někdo chce dělat. Riziko netkví jen v neúspěchu, ale i úspěchu revoluce. Idealisté, kteří ji vedli, se často za pár let rozpačité dívají na to, kam to celé dospělo. Ne, sametová revoluce se nezměnila ani v jakobínský teror (to, co začínalo Deklarací práv člověka a občana, skončilo po změně vedení genocidou), ani ve stalinovskou totalitu (jak pravilo Rádio Jerevan: dříve vykořisťoval člověk člověka, teď je tomu přesně naopak). Polistopadový vývoj nepřiměl většinu lidí revoluci zpětně odmítnout – mezi tímto stavem a spokojeností je však, půjčme si oblíbený bonmot jednoho ze svérázných Havlových příznivců, padesát odstínů šedi.

Z čeho pramenila deziluze 90. let? Slibovaný ekonomický záznak nepřišel, hospodářská kriminalita mamutích rozměrů ano. Počet zjištěných trestných činů vůbec oproti předrevoluční době až zečtyřnásobil, kromě nových možností i proto, že značná část propuštěných na základě prezidentské amnestie se raději než prezidentem doporučenému pokání věnovala další trestné činnosti. Svobodu zneužily rychle etablované krajně pravicové skupiny – krátce před rudolfinským projevem došlo k rasově motivované vraždě soudánského studenta na kolejích na pražském Jarově. Plná zaměstnanost minulého režimu byla sice uměle vytvořená a práce byla neefektivní, ale lidé ji měli; na konci 90. let se nezaměstnanost dostala přes devítiprocentní hranici. I když není pravda, že bezdomovectví před rokem 1989 neexistovalo, po něm ho nepochybně bylo a je výrazně více. Otevřený trh přinesl spotřební zboží, ale také turbulence v domácí výrobě.

Toto vše nepochybně prezidenta trápilo, ale soudě z jeho projevu

nejvíce stav politiky. Václav Havel ani nechtěl zavedení soutěživého westminsterského systému, jeho ideálem byla nepolitická, konsenzuální a maximálně decentralizovaná politika. V seriálu České století to uštěpačně Oldřich Kaiser v roli Oskara Krejčího definuje jako „zavedení Občanského fóra do každý rodiny“. Mnoho politiků 90. let bylo ve svém konání řízeno mnohem nižšími pohnutkami, než snahou o spravedlivou správu obce. Důsledky sepětí politiky s vysokým zločinem řeší justice dodnes, i když stíhání v podstatné části kauz bylo zastaveno v důsledku amnestie v roce 2013. Na konci roku 1997 se zdálo, že je už politická kultura na samém dně.

Už v roce 1996 vyšly najevo nesrovnalosti v účetnictví ODS – strana některé skutečné sponzora tajila a jiné si naopak vymýšlela. V říjnu 1997 odešel z vlády oblíbený ministr zahraničí Josef Zelenec, jeden ze zakladatelů strany, což byla předzvěst věcí následujících. V listopadu 1997 přinesla Mladá fronta Dnes informace o tajném kontu strany ve Švýcarsku. Ministr financí Ivan Pilip a donedávna ministr vnitra Jan Ruml vyzvali Klause k odstoupení z čela strany, z vlády odešly KDU-ČSL a ODA a premiér odevzdal prezidentovi demisi. 9. prosince 1997 se sešly obě komory parlamentu v Rudolfinu a prezident republiky využil svého ústavního práva přednostního projevu. Havel začal tím, že život v republice má dvě tváře, „byť samozřejmě jedna tak či onak prosvítá z té druhé“ – ta první představuje soukromý život lidí, ta druhá život veřejný, politický (takovýto pohled na bytí člověka měli i staří Řekové – oddělovali zoé, biologický život, vlastní i zvířatům, který člověk realizuje v domácnosti, a bios, vznešenější, politický a kulturní život, který se děje v obci). Zatímco ta první je podle

Havla mnohem veselejší, než za minulého režimu (lidé svobodně vyjadřují názory, cestují, sdružují se...), ta druhá je dnes opět zachmuřená; mnoho lidí je „zneklidněno, zklamáno nebo dokonce znechuceno“; „převládá přesvědčení, že se v této zemi vyplácí lhát i krást“, politici a úředníci jsou úplatní, ekonomika je na tom nevalně, životní prostředí je stále zkažené, rostou ceny všeho bez odpovídajícího růstu příjmů, lidé mají dojem, že se nestaví téměř nic jiného než banky, hotely a vily pro bohaté.

Ano, částečně za nespokojenost může pád komunismu, ztráta jistoty a naopak bezradnost ze svobody a tíha odpovědnosti (Havel to přirovnal k postvěžeňské psychóze), ale nelze svádět vývoj „způsobem, který tak dobře znali marxisté, jen na jakési slepé historické zákonitosti.“ Podstatnou míru zodpovědnosti za nespokojenost s demokracií má celá polistopadová reprezentace (a Havel mluvil v první osobě). Česká politika byla špatná na všech úrovních, tak například na mezinárodní půdě se Češi chovali „se jako primusové, premianti či rozmazlení jedináčci, kteří mají právo se povyšovat nad jiné a všechny poučovat. Tato pýcha byla prazvláštním způsobem kombinována s jakýmsi maloměšťáckým provincionalismem či téměř zápečnictvím.“ Odmítli-li jsme morální spoluodpovědnost za svět, pak logicky i za domov – nejúspěšnější jsou začasté ti nejnepravděpodobnější. Opět se projevil Havlův antimaterialismus: „Pod hávem liberalismu bez přívlastků, pro nějž bylo kdesi zločinné levicové, se paradoxně skrývala marxistická poučka o základně a nadstavbě: morálka, slušnost, pokora před řádem přírody, solidarita, myšlenka na ty, kteří přijdou po nás, úcta k právu, kultura vztahů mezi lidmi – to všechno a mnoho podobných věcí bylo posláno do nadstavby jakožto lehce posmívané sféry takzvaného ‚koření života‘, aby se posléze ukázalo, že už není co kořenit: základna je protunelována.“ Bez řádně fungující občanské společnosti byl občan redukován na jeho vztah ke státu; mezi tím zůstala snad jenom rodina. A ten stát není, jak sliboval rozšířený polistopadový diskurs, malý a silný, ale velký a slabý. Nicméně stejně, jako po krizi v

antické tragédii přichází katarze, očistění, viděl Havel v krizi roku 1997 šanci na reformu systému – za tím účelem doporučil členům parlamentu a vládě deset bodů. Patřily mezi ně například obnovení úcty k pravidlům a za tím účelem zjednodušení a zpřehlednění zákonů, reforma samosprávy a státní správy (prezident mimo jiné ocenil nedávné vytvoření krajů a vyzval ke schválení služebního zákona, „který nám už začíná katastrofálně chybět“ – účinný služební zákon už dnes skutečně máme, ovšem od 1. ledna 2015), podílet se na novém mírovém uspořádání Evropy, a to i vstupem do EU a NATO. Hlavní byl však desátý bod: výzva k péči o kulturu v nejširším smyslu toho slova, o kulturu všech oblastí lidského života, neboť současný stav (korupce, rasismus atd.) je způsoben právě nedostatkem kultury.

Jak si vzali členové parlamentu Havlova slova k srdci? Po přijetí ústavního zákona o zkrácení funkčního období II. Poslanecké sněmovny proběhly v červnu 1998 volby, které poprvé od dob první republiky vyhrála sociální demokracie. Neschopnost sestavit vládu vedla k podpisu tzv. opoziční smlouvy mezi ČSSD (Miloš Zeman) a ODS (Václav Klaus); té první bylo zaručeno nerušené menšinové vládnutí, té druhé jistý podíl na moci. O kultivaci veřejného prostoru nemohla být řeč a v roce 2002 se projevil vrchol znechucení z politiky malou volební účastí a tedy také velkým volebním ziskem KSČM.

Měl tedy vůbec Havlův rudolfinský projev smysl? Ano. Ozdravení politické kultury se sice ukázalo jako velmi dlouhodobý úkol a Václav Havel byl s politikou do své smrti v roce 2011 nespokojen, nelze mu ale vytýkat, že by mlčky souhlasil. Jakkoliv někteří lidé dnes kladou bývalému prezidentovi za vinu snad vše špatné, co se od roku 1989 událo, zůstávají nám Havlovy kritické postřehy jako cenné intelektuální dědictví a stále ještě rady do budoucna.

MICHAL ZIKMUND

Home, for better or for worse

Arthur is 22 years old. He was born in Hong Kong and lived here until the end of high-school studies. Now he has been living for four years in the UK, where he studies international relations. Most of his friends at home though, have spent the last couple of months driving the pro-democratic movement in the streets, while he was just worriedly following the situation from far away.

What's it like, growing up in Hong Kong and being a liberal-minded student like you?

In Hong Kong, talking about politics in public places is a bit of a taboo and that goes for liberal-minded students as well. It's not because of any legal restrictions, it's simply considered impolite. I don't know why it is so, but you could easily get into isolation like that. Before the protests, it was as if politics was none of our business. For my parent's generation, the main objective is to earn enough money, so that they can immigrate into more developed countries.

Did the environment for political debate and freedom of speech get worse?

Since 2012, when CY Leung was appointed as chief executive, we are experiencing bigger Chinese interventions into our domestic affairs and there was also a newspaper editor stabbed on the street (Kevin Lai Chun-to, this incident happened in February 2014; editor's note). That is something that would have been unimaginable for the people of Hong Kong. We feel that our freedoms and our values could collapse so that really motivates people to speak out.

How is China influencing the people of Hong Kong? I've learned that Hong Kong schools are trying to re-educate kids into Chinese patriots and putting China's interests higher than those of Hong Kong. How does this manifest itself?

I think the patriotic education is a really important thing. We really fear, that if our children will grow up in this environment that makes them irrationally supportive of China, then we could lose our uniqueness, our independent thinking, and I don't wish to exaggerate now, but be enslaved.

Have you experienced this propaganda yourself?

There was a tendency already, for example when we would celebrate certain events or in history classes, where they would spread hatred towards imperialists and colonists, meaning Japan and Great Britain. But it mainly started after CY Leung came into office, so I guess I was lucky. Today, you can see textbooks that are absolutely ridiculous. For example there is an article about some ceremony, let's say the raising of a flag and the textbook tells you that you should feel something, that you should be moved or even cry. Pro-Beijing groups also get money to organize these "immersion visits" to mainland China. So what I'm really worried about is the younger generation believing it's true. Because if you repeat a lie a hundred times, it becomes the truth.

So what is the general feeling about national identity?

Personally, first I'm a Hong Kong person and then I'm Chinese.

We have these two opposing tendencies. On one hand there is the growing influence of Beijing and on the other hand the wish for democratic elections and the student uprising. Is it really so clear, that Beijing promised democratic elections? According to some analyses they are just using the unclear formulation of the law to their advantage...

Their propaganda states: "We are giving the people general suffrage, so we are giving them democracy". But democracy is also about the right to be elected. Of course it's hard to accuse Beijing of proceeding illegally, because at the end of the day, they are the ones writing the law. But we can say that we will not take this, that we want democracy. They will let us choose between communist A, B and C, but we want a candidate that will corre-

www.slate.co

spond to the needs of this city and its people rather than his master.

The economics of Hong Kong and China are closely linked though, so it's no surprising that China is trying to avoid the alienation of its province, with regard to the situation in other autonomous regions as well. Can Beijing even allow concessions?

Of course, other provinces would at least demand more powers, but the independence of Hong Kong is way too unrealistic and I don't think it's really a major idea. Personally, I would be satisfied with a scenario, where I could elect my own CE with Hong Kong staying a part of China. I don't see a conflict between a highly autonomous status and democracy. We shouldn't be mutually interfering with our internal affairs, that's why we have the "one country, two states" motto.

The Sino-British Joint Declaration, agreement between United Kingdom and China, which guaranteed Hong Kong freedom to function as its own country instead of a part of China, expires in 2047. What do you think will happen with Hong Kong then?

To be honest, 2047 is something that the people of Hong Kong really don't want to think about, because the law uses really subtle language here. It literally says "to remain unchanged for 50 years", so no one can really imagine what could happen after 2047. We really don't know whether Deng Xiaoping was actually serious back then or if he just thought: "Fifty years seems like a long time, so let's make it fifty". But no matter whether we would or

wouldn't be swallowed up, at this moment we are asking for democracy and we generally think that if we gain democracy today, then we will be able to preserve our livelihood come 2047, with all our freedoms.

What would that mean for the people of Hong Kong? You mentioned that a lot of people are ready to emigrate...

I think my parent's generation would simply go. In 1997, a lot of people were afraid of communism, so they were ready to leave and come back when things would settle. I think they don't really consider today's Hong Kong their home, because they experienced the British regime. I think they got used to being a minority, because when they were growing up, the political environment was dominated by the British. But my generation, we want to have a say and we feel like we should have a say in political affairs. We don't consider ourselves a minority and that makes it different.

So you personally aren't thinking about life outside of Hong Kong?

No, Hong Kong is my home. I will come back and not think about emigration. I will stay for better or worse. Because anywhere I would go, I would always be a minority. Why should I give in, when there's a place I can call home?

ALAN LEXA

The author is a student of Journalism at Charles University in Prague. You can find the whole article at ergo1.weebly.com.

Síla slov na trzích s měnami

Vývoj kurzu koruny k euru v reakci na výroky M. Singera (13. ledna)

Časté slovní spojení, které slycháme ohledně devizových trhů, je slovní intervence. Nejčastěji se jedná o prohlášení centrálních bankéřů, která mají silný vliv na kurzy měn. Ve standardních situacích se měnová politika řídí pomocí nastavování úrokových sazeb, které poté ovlivňují i devizový kurz. V současné době se však ekonomiky nenacházejí ve standardní situaci, protože úrokové míry jsou nastaveny těsně nad nulou nebo dokonce pod ní. Na hlavních trzích se používají nebo ještě nedávno používaly nestandardní nástroje měnové politiky například v podobě odkupů aktiv na sekundárních trzích (např. Japonsko, eurozóna a dříve v USA), která mají ještě silnější vliv na kurz nebo se používá přímé intervence

na devizovém trhu (Česko a dříve Švýcarsko). Součástí měnové politiky centrálních bank jsou však také slovní vyjádření, které jak se ukazuje, mohou mít zásadní vliv nejenom na vývoj měnových kurzů.

Tržní aktéři tak bedlivě sledují každé slovo vyřčené centrálními bankéři nebo slovíčkaření v zápisech z jednání bankovních rad. Kurzy jednotlivých měn reagují online na každé podstatné slovo. Jako příklad může sloužit americký Fed. Změna fráze, že „centrální banka bude po ukončení programu odkupu aktiv čekat významnou dobu, než zahájí zvyšování sazeb“ na formulaci „centrální banka bude trpělivá, než zahájí zvyšování sazeb“ zahýbala trhem a zapříčinila posílení dolaru o skoro celé procento, ačkoliv

změnu formulace trhu očekávaly. Se slovy si hrají i v evropské centrální bance. Na svém prosincovém zasedání evropské centrální bankéři změnili formulaci ohledně chystaného zvýšení své bilanční sumy z „očekávání“ na „záměr“. Je vidět, že centrální bankéři jsou si vědomi, jak jsou jednotlivá slova důležitá, a proto se v bankovních radách o každé změně formulací hlasuje. Je patrné, že tržní hráči jsou velmi citliví i na malé nuance v prohlášení tvůrců měnových politik.

Pro příklady však nemusíme chodit tak daleko. I čeští centrální bankéři dokážou výrazně změnit kurz. Slovní intervence patřily do jejich repertoáru i v minulosti. Česká koruna se sice pohybuje v režimu plovoucího kurzu (nyní omezeného kurzovým závazkem České národní banky), ale centrální bankéři v minulosti využívali svého vlivu, aby korigovali případné přílišné posilování české měny. Nedávný blogový příspěvek od guvernéra Singera vysvětluje jeho pohled na krátkodobé snížení cen díky klesajícím cenám ropy a potravin posunul kurz koruny vůči euru v několika minutách přibližně o 30 haléřů. Guvernéř

ČNB může kurz svým hlasováním v bankovní radě ovlivnit. Překvapivější je, že výroky prezidenta Zemana, který nemá na měnovou politiku žádný přímý vliv, dokázaly také v několika minutách korunu proti euru o dvacet haléřů posílit.

Reakce trhů na slovní vyjádření centrálních bankéřů ukazuje, že tržní hráči je berou vážně a věří tomu, že kroky ohlásí, také nebudou váhat splnit. To bude pro ČNB zásadní hlavně v momentu, kdy se rozhodne svůj intervenční režim opustit a kurz koruny se tak bude moct pohybovat i pod hladinu 27 korun za euro. Komunikace centrálních bankéřů bude velmi důležitá, aby se neopakovala situace, které jsme byli nedávno svědky ve Švýcarsku, kde po ukončení kurzového závazku tamní měna zaznamenala výrazné posílení o přibližně 14,5 %. Takový vývoj nechce ČNB dopustit a my se můžeme těšit na další ukázkou slovních intervencí na finančních trzích.

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Univerzitní
partner

Hlavní partner Modelu EU

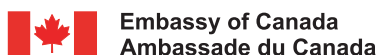
Partner jednání

Partner zahájení

Partneři Modelů

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

Partneři doprovodných akcí

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOCz